Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0189

Den flerårige plan for Østersøen og vejene frem

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2026 om den flerårige plan for Østersøen og vejene frem (2024/2127(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 4, artikel 43, stk. 3, og artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF[1] (forordningen om den fælles fiskeripolitik),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007[2] (forordningen om den flerårige plan for Østersøen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1781 af 25. november 2020 om ændring af forordning (EU) 2016/1139, for så vidt angår fiskerikapacitetsreduktion i Østersøen og af forordning (EU) nr. 508/2014, for så vidt angår endeligt ophør med fiskeriaktiviteter for fartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen og sild i den vestlige del af Østersøen[3],

---

1 EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj.
3 EUT L 400 af 30.11.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1781/oj.

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)[4],

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter[5],

– der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 2115/77 af 27. september 1977 om forbud mod direkte fiskeri og landing af sild bestemt til industrien, bortset fra fødevareindustrien[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle[7],

– der henviser til sin beslutning af 27. april 2021 om kemiske rester i Østersøen på grundlag af andragende nr. 1328/2019 og 0406/2020[8],

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om EU-handlingsplanen: beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri[9],

– der henviser til sin beslutning af 4. december 2008 om udarbejdelse af en europæisk plan for forvaltning af skarver med henblik på at minimere skarvernes stigende indvirkning på fiskebestande, fiskeri og akvakultur[10],

– der henviser til sin beslutning af 14. november 2024 om EU's foranstaltninger mod de russiske skyggeflåder og sikring af fuld håndhævelse af sanktionerne mod Rusland (2024/2885(RSP))[11],

– der henviser til EU's biodiversitetsstrategi for 2030 fremsat i Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen "EU's biodiversitetsstrategi for 2030 – Naturen skal bringes tilbage i vores liv" (COM(2020)0380),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juni 2025 med titlen "Den europæiske havpagt" (COM(2025)0281),

---

4 EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
5 EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
6 EFT L 247 af 28.9.1977, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1977/2115/oj.
7 EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
8 EUT C 506 af 15.12.2021, s. 9.
9 EUT C, C/2024/5735, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5735/oj.
10 EUT C 21 E af 28.1.2010, s. 11.
11 EUT C, C/2025/809, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. februar 2023 med titlen "En EU-handlingsplan: Beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri" (COM(2023)0102),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. juni 2025 med titlen "Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2026" (COM(2025)0296),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025)0030),

– der henviser til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet fra 1992 (Helsingforskonventionen), som trådte i kraft den 17. januar 2000, og til Kommissionen til Beskyttelse af Havmiljøet i Østersøen, også kendt som Helsingforskommissionen (HELCOM),

– der henviser til handlingsplanen for Østersøen og til HELCOM's konklusioner om kemisk ammunition, der dumpes i havet,

– der henviser til EU-Domstolens dom af 11. januar 2024 i sag C-330/22, Friends of the Irish Environment CLG mod Minister for Agriculture, Food and the Marine, Irland[12],

– der henviser til baggrundsanalysen bestilt af Parlamentets Fiskeriudvalg med titlen "The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed" (Den flerårige plan for Østersøen – Der er behov for en ændring i forvaltningen), som blev offentliggjort af dets Generaldirektorat for Samhørighed, Landbrug og Socialpolitik i august 2025[13],

– der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes studie fra september 2025 med titlen "Evaluation of the Baltic Sea multiannual Plan Regulation – European Implementation Assessment" (Evaluering af forordningen om den flerårige plan for Østersøen – vurdering af gennemførelsen på europæisk plan),

– der henviser til rapporten af 29. september 2025 fra Det Europæiske Miljøagentur med titlen "Europe's environment and climate: knowledge for resilience, prosperity and sustainability" (Europas miljø og klima: viden til at sikre modstandsdygtighed, velstand og bæredygtighed),

– der henviser til HELCOM's rapport af 31. oktober 2023 med titlen

---

12 ECLI:EU:C:2024:19.

13 Baggrundsanalyse – "The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Samhørighed, Landbrug og Socialpolitik, Temaafdelingen for Regionaludvikling, Landbrug og Fiskeri, august 2025.

"State of the Baltic Sea 2023 – Third HELCOM holistic assessment 2016-2021" (Østersøens tilstand 2023 – Tredje helhedsvurdering fra HELCOM 2016-2021),

– der henviser til staternes forpligtelser i henhold til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG'er), nemlig SDG 3, 6 og 14,

– der henviser til rapporten af 26. november 2024 fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) med titlen "Baltic Sea ecoregion – Ecosystem Overview" (Økoregionen Østersøen – Overblik over økosystemet), ICES-rådgivning 2024, afsnit 7.1,

– der henviser til ICES' rapport fra 2022 med titlen "Workshop on ICES reference points (WKREF1)" (Workshop om ICES-referencepunkter (WKREF1))[14],

– der henviser til ICES' rapport fra 2022 med titlen "Workshop on ICES reference points (WKREF2)" (Workshop om ICES-referencepunkter (WKREF2))[15],

– der henviser til ICES' rapport fra 2023 med titlen "Workshop on guidelines and methods for the design and evaluation of rebuilding plans for category 1-2 stocks (WKREBUILD2)" (Workshop om retningslinjer og metoder for udformning og evaluering af genopbygningsplaner for bestande i kategori 1-2 (WKREBUILD2))[16],

– der henviser til rapporten fra november 2025 fra Kommissionens Fælles Forskningscenter med titlen "Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – The 2025 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF-25-03 & STECF-25-07)" (Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) – Årlig økonomisk rapport 2025 om EU's fiskerflåde),

– der henviser til rapporten fra september 2019 fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer med titlen "Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate" (Særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring),

– der henviser til Copernicus-Havovervågningstjenestens rapport fra september 2025 med titlen "9th edition of the Copernicus Ocean State Report" (Niende Copernicus-rapport om havenes tilstand),

– der henviser til rapporten af 24. september 2025 fra Potsdam Institute for Climate Impact Research med titlen "Planetary Health Check 2025: A Scientific Assessment of the State of the Planet" (Rapport om planetens sundhed 2025: En videnskabelig vurdering af

---

14 Videnskabelige rapporter fra ICES. 4:2.
15 Videnskabelige rapporter fra ICES. 4:68.
16 Videnskabelige rapporter fra ICES. 5:112.

planetens tilstand),

– der henviser til rapporten fra 2016 fra FN's Miljøprogram (UNEP) med titlen "Options for Ecosystem-based Adaptation (EBA) in Coastal Environments: A Guide for environmental managers and planners"(Løsninger til økosystembaseret tilpasning i kystmiljøer: En vejledning for miljøforvaltere og -planlæggere),

– der henviser til resolution 1612(2008) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om kemisk ammunition, der er begravet i Østersøen, og til den ledsagende betænkning af 28. april 2008,

- der henviser til den fælles erklæring af 18. september 2025 fra Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri og ICES med titlen "Adaptive science and coordination governance for cross-sector action towards Baltic Sea recovery" (Adaptiv videnskab og koordineret forvaltning med henblik på tværsektorielle tiltag til genopretning i Østersøen),

– der henviser til Fiskeriudvalgets arbejdsdokument af 28. april 2025 om gennemførelsen af forordning (EU) 2016/1139 ("den flerårige plan for Østersøen"),

– der henviser til rammen for en europæisk forvaltningsplan for skarven fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations Rådgivende Europæiske Kommission for Indlandsfiskeri fra april 2025,

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A10-0121/2026),

A. der henviser til, at EU's flerårige plan for fiskeriet i Østersøen (forordningen om den flerårige plan for Østersøen) har bidraget til at bevare fiskeritrykket i overensstemmelse med niveauerne for maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i en situation, hvor Østersøens økosystem lider under stigende miljøbelastninger; der henviser til, at visse fiskebestande, trods betydelige reduktioner af fiskeriindsatsen i de seneste år, er blevet svækket på grund af en kombination af belastninger ud over fiskeriaktiviteter, herunder eutrofiering, offshoreenergi, indvirkning fra rovdyr, forurening, forringelse af levesteder og klimadrevne økosystemændringer, hvilket har haft betydelige socioøkonomiske konsekvenser for fiskerisektoren;

B. der henviser til, at det gennemsnitlige fiskeritryk i økoregionerne i Østersøen, Det Keltiske Hav og det udvidede Nordsøområde i 2023 blev reduceret til under MSY-niveauerne med en fiskeridødelighed på henholdsvis 54 %, 48 % og 23 % under MSY-målene sammenlignet med i 2003, hvor niveauerne lå over målene; der henviser til, at EU's østersøflåder tilbragte 267 000 dage til havs i 2022, hvilket var et fald på 8 % i forhold til 2021 og det laveste niveau siden 2013;

C. der henviser til, at torskebestandene i Østersøen fortsat er i en ekstremt dårlig tilstand, og at der ikke forventes nogen forbedring på kort sigt, på trods af at der har været lukket for målrettet fiskeri siden 2019; der henviser til, at ICES vurderer, at torskebestandene i Østersøen fortsat vil udvikle sig langsomt og have en nedadgående tendens sammenlignet med tidligere år, herunder på grund af ugunstige miljøforhold; der henviser til, at der stadig fanges torsk som "bifangst";

D. der henviser til, at lakse- og ørredbestandene ikke er omfattet af forordningen om den flerårige plan for Østersøen; der henviser til, at der er vigtige indbyrdes forbindelser mellem lakse- og ørredbestande og sildebestande, navnlig med tanke på fødeøkosystemerne; der henviser til, at ICES siden 2022 har anbefalet at standse alle kommercielle og rekreative laksefangster i Østersøens hovedbassin på grund af eksistensen af blandet fiskeri og det faktum, at der fanges laks fra flere flodbestande, herunder truede bestande;

E. der henviser til, at ikkeindustrielle kystfiskere tegner sig for 92 % af de fartøjer, der er aktive i Østersøen, og lander 7 % af den samlede vægt, men tegner sig for 22 % af den landede værdi og dermed giver kystsamfundene betydelige økonomiske og sociale fordele, da merværdien fra dette flådesegment er højere end gennemsnittet; der henviser til, at fiskeriet er stærkt afhængigt af tilgængeligheden af en stor fiskebiomasse i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik og bæredygtigt forvaltede fiskebestande, som er afgørende for sektorens økonomiske levedygtighed;

F. der henviser til, at den ikkeindustrielle kystfiskerflåde i Østersøen har adgang til mindre fiskekvoter sammenlignet med større operatører, hvilket fører til marginalisering af de ikkeindustrielle segmenter og deres fiskerivirksomheder;

G. der henviser til, at medlemsstaterne, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, i henhold til artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik skal anvende gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art;

H. der henviser til, at vurderinger foretaget af Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) viser, at bruttoværditilvæksten for ikkeindustrielle fiskere i Østersøområdet er faldet drastisk siden indførelsen af forordningen om den flerårige plan for Østersøen, hvilket udgør en trussel mod fødevaresikkerheden og øger EU's afhængighed af import; der henviser til, at tabet af forsyninger af fisk med oprindelse i EU øger afhængigheden af import fra ikke-EU-lande og svækker markedets modstandsdygtighed; der henviser til, at der har været et vedvarende fald i antallet af aktive fiskerfartøjer i Østersøen;

I. der henviser til, at en styrkelse af kystsamfundene ved Østersøen og

støtte til lokalt fiskeri, navnlig ikkeindustrielt fiskeri, også er afgørende for at mindske denne afhængighed og sikre økonomisk og social bæredygtighed langs Østersøens kyster;

J. der henviser til, at der vil blive foretaget regelmæssige ajourføringer om fangster og bruttoværditilvækst i sektoren for rekreativt fiskeri, herunder rekreativt havfiskeri, som led i den igangværende gennemførelse af forordningen om fiskerikontrol[17]; der henviser til, at rekreativt fiskeri også har en betydelig social og økonomisk værdi ud over den rent pengemæssige værdi, og at lystfiskere kan bidrage til genopretningsindsatsen og naturbeskyttelsen; der henviser til, at rekreativt fiskeri kan have en betydelig indvirkning på fiskeressourcerne, og at medlemsstaterne derfor bør sikre, at det foregår på en måde, der er forenelig med den fælles fiskeripolitiks mål; der henviser til, at rekreative fiskere også er legitime brugere af havets biologiske ressourcer;

K. der henviser til, at den seneste EU-dækkende vurdering af den socioøkonomiske værdi af sektoren for rekreativt havfiskeri blev foretaget i 2017, og at dens anbefalinger endnu ikke er blevet gennemført med henblik på fuldt ud at frigøre potentialet i denne aktivitet med lav indvirkning som en anerkendt komponent i EU's strategi for den blå økonomi; der henviser til, at det ud fra de tilgængelige data anslås, at otte til ti millioner EU-borgere er aktive i sektoren for rekreativt fiskeri; der henviser til, at dette udgør en vigtig socioøkonomisk aktivitet i Østersøregionen, som genererer et økonomisk bidrag på ca. 1,5 mia. EUR og støtter skabelsen af over 14 000 fuldtidsjob;

L. der henviser til, at Østersøen udgør grundlaget for tusindvis af familiers levebrød og kulturelle identitet; der henviser til, at fiskeri er en del af regionens flere århundreder lange sociale, kulturelle og økonomiske arv; der henviser til, at restriktioner for fiskeriet bør gennemføres på en måde, der ikke gør det umuligt at drive en lokal kystvirksomhed, der leverer fersk fisk til forbrugerne, for at sikre fødevaresikkerhed og undgå, at fiskerirelaterede erhverv i sidste ende forsvinder, og at indbyggerne dermed forlader kystområderne;

M. der henviser til, at Østersøen påvirkes af forskellige menneskeskabte belastninger, herunder global opvarmning, restforurening, kemisk ammunition, eutrofiering, ændrede miljøforhold og langvarig forringelse, og er særlig sårbar i kraft af sin batymetrisk lavvandede karakter med genetisk unikke arter, der har tilpasset sig til at leve i brakvand med et naturligt lavt saltindhold og iltindhold, og sin

---

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2842 af 22. november 2023 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 og (EU) 2019/473 for så vidt angår fiskerikontrol (EUT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

begrænsede vandudveksling med Nordsøen og sin stærke vertikale lagdeling; der henviser til, at disse særlige forhold kræver forvaltningstilgange, der er skræddersyet til regionale særpræg; der henviser til, at fiskebestandene i Østersøen er fortsat med at falde, hvilket også skyldes disse belastninger, herunder ubalancer med hensyn til rovdyrbestande, som har påvirket rekrutteringen, samtidig med at der har været betydelige reduktioner af fiskeriindsatsen i de seneste år; der henviser til, at Kommissionen anerkender behovet for at tackle disse yderligere miljømæssige udfordringer med henblik på at støtte genopretning og langsigtet bæredygtighed;

N. der henviser til, at flere overlappende belastninger, herunder fiskeriaktiviteter, landbrug, afstrømning fra skovbrug, eutrofiering, iltsvind, kemisk forurening og de voksende bestande af marine rovdyr, sammen med udledninger af spildevand udgør en stor belastning for økosystemet gennem næringsstofberigelse og berigelse med organiske stoffer og forstyrrelse af fødenettet; der henviser til, at dette påvirker fiskeriet i hele Østersøens økoregion; der henviser til, at der er gjort fremskridt med hensyn til at reducere næringsstoftilførslen og farlige stoffer, men at den kombinerede indvirkning fortsat påvirker fiskebestandene og larvers og ungfisks overlevelse, og at der er behov for en større indsats i denne henseende på tværs af alle sektorer, der har en indvirkning på dette område;

O. der henviser til, at havvindmølleparker er blandt de hurtigst voksende industrier på havet, og at kapaciteten ifølge prognoser forventes at stige væsentligt; der henviser til, at havvindmølleparker giver fordele, f.eks. i form af beskyttelsessteder for fiskearter, men også risici for biodiversiteten alt efter udviklingsstadiet, placeringen og udformningen;

P. der henviser til, at den nuværende EU-lovgivning oprindeligt viste sig at være vellykket med hensyn til at reducere kvælstofniveauerne i EU's farvande og bidrage til at nå målene i havstrategirammedirektivet, som navnlig omfatter at minimere menneskeskabt eutrofiering og dens negative virkninger;

Q. der henviser til, at virkningerne af opvarmning af havvand, som skyldes globale klimaændringer og forværres af landbaserede aktiviteter, sker i et særlig højt tempo i Østersøen, hvor opvarmningen foregår dobbelt så hurtigt som gennemsnittet for verdenshavene, og forventes at få yderligere omfattende og oftest uvisse konsekvenser, herunder iltsvind og vedvarende forstyrrelser af fiskebestandenes fremtidige reproduktionsevne og deres spredning;

R. der henviser til, at det er vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne fuldt ud gennemfører al relevant EU-lovgivning i Østersøen og forbedrer gennemførelsen af den regionale havkonvention HELCOM's handlingsplan med henblik på at tackle

svækkelsen af økosystemerne i Østersøen;

S. der henviser til, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) for 2026 har afbalanceret miljømæssig bæredygtighed med socioøkonomisk bæredygtighed, idet de bevarer et minimumsniveau af aktivitet, samtidig med at de fortsat støtter genopretningen af fiskebestande; der henviser til, at visse fiskebestande i Østersøen svækkes på trods af enorme reduktioner i fiskeriindsatsen; der henviser til, at havstrategirammedirektivet pålægger medlemsstaterne at sikre en god miljøtilstand gennem afbalancerede fødenet og sunde bestande og tackle forurenende stoffer, eutrofiering, invasive arter, havaffald, forurening fra energiproduktion, herunder undervandsstøj, og klimaændringer;

T. der henviser til, at Kommissionen efter at have indhentet rådgivning fra ICES foreslår – og medlemsstaterne fastsætter – bifangstkvoter for Østersøen, selv om ICES anbefaler "nulfangst";

U. der henviser til, at de eksisterende regler om årsbaseret fleksibilitet som fastsat i forordningen om den fælles fiskeripolitik har konsekvenser for en bæredygtig kvoteforvaltning; der henviser til, at Rådet i nogle tilfælde har besluttet ikke at anvende denne mulighed på grund af kritiske situationer for bestande; der henviser til, at det er nødvendigt med vejledning for Østersøen, især i tilfælde, hvor bestande er i kritisk tilstand;

V. der henviser til, at fejlrapportering eller tilfælde af manglende overholdelse er vedvarende problemer i fiskeriet i Østersøen og bør håndteres i overensstemmelse hermed ved hjælp af gennemførelsen af den reviderede fiskerikontrolforordning;

W. der henviser til, at den faktiske gennemførelse af landingsforpligtelsen i Østersøen fortsat lider under praktiske udfordringer; der henviser til, at medlemsstaterne skal handle i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om den fælles fiskeripolitik og fiskerikontrolforordningen, herunder dens bestemmelser om elektronisk fjernovervågning;

X. der henviser til, at fastsættelsen af fiskekvoter for kun et år ad gangen hindrer økonomisk planlægning, investeringsplanlægning og beskæftigelsesplanlægning i fiskerisektoren; der henviser til, at en flerårig beslutningsramme baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning vil muliggøre en mere stabil forvaltning;

Y. der henviser til, at østersømarsvinet er ved at uddø, og at der kun er nogle få hundrede af disse pattedyr tilbage i selve Østersøen[18]; der henviser til, at denne art vedvarende trues af risikoen for at blive fanget som "bifangst", miljøforurenende stoffer, nedfiskning af

---

18 https://helcom.fi/wp-content/uploads/2025/06/Red-List-II-species-2025.pdf.

byttedyr og forstyrrelser som følge af undervandsstøj;

Z. der henviser til, at industrifisk spiller en afgørende rolle for marine fødenet og Østersøens økosystemer;

AA. der henviser til, at fiskeri med henblik på produktion af fiskemel og fiskeolie blev tilladt i Østersøområdet i 1995, hvor undtagelser oprindeligt kun var tilladt, forudsat at det pågældende fiskeri ikke indebar en risiko for uoprettelige miljøskader, jf. traktaten mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Kongeriget Norge, Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige om Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union[19];

AB. der henviser til, at mange medlemsstater i Østersøområdet har indført ordninger med individuelle omsættelige kvoter, som er tilgængelige under den fælles fiskeripolitik; der henviser til, at dette har begunstiget store operatører; der henviser til, at indvirkningen på bestandsstrukturen primært afhænger af de anvendte redskaber og fangstmetoder;

AC. der henviser til, at forordningen om den flerårige plan for Østersøen har haft meget begrænset effektivitet med hensyn til at nå dens overordnede økologiske og socioøkonomiske mål; der henviser til, at manglende genopretning af fiskebestandene over referenceniveauerne, svag integration af økosystemhensyn og utilstrækkelig anvendelse af en forsigtighedstilgang ved kvotefastsættelser har undergravet fremskridtene; der henviser til, at en mangel på holistiske politiske tilgange yderligere har kompliceret arbejdet med at undgå yderligere forringelse og støtte en mere modstandsdygtig Østersø; der henviser til, at merværdien med hensyn til regionalt samarbejde har været lav, at kun få fælles anbefalinger fra medlemsstaterne er blevet iværksat, og at regionaliseringsbestemmelserne i EU's fiskeriregler ikke bliver anvendt til at tilpasse forvaltningsforanstaltningerne til de særlige forhold i Østersøen; der henviser til, at engagementet og samarbejdet med alle relevante interessenter har været utilstrækkeligt;

AD. der henviser til, at vurderinger og videnskabelig rådgivning, der kun vedrører visse enkelte arter, i de specifikke og dynamisk foranderlige miljøforhold i Østersøen har resulteret i en strukturel overvurdering af bestandenes reproduktionsevne og samlede størrelse, hvilket har haft kraftig indvirkning på ressourcerne og forvaltnings- og driftskapaciteten i Østersøens fiskerisektor og viser, at der er behov for mere havområdespecifikke tilgange;

AE. der henviser til, at Kommissionen i sine anmodninger om rådgivning om Østersøen fra ICES hidtil ikke har anmodet om, at der tages hensyn til miljømæssige faktorer, herunder iltunderskud eller

---

19 EFT C 241 af 29.8.1994, s. 9.

fødetilgængelighed, som kan påvirke bestandenes tilstand, og at de heller ikke i tilstrækkelig grad har omfattet behovet for at fremhæve risikofaktorer; der henviser til, at anmodningerne løbende bør forbedres, herunder gennem bedre formidling af datausikkerhed fra ICES, for bedre at afspejle kvaliteten af vurderingerne;

AF. der henviser til, at den genetiske struktur i populationer og delpopulationer af kommercielt udnyttede bestande ikke er fuldt ud kendt og bør undersøges yderligere af ICES, f.eks. gennem dataindkaldelser til medlemsstaterne i Østersøområdet, for at forbedre videnbasen om de relevante populationsstrukturer i regionen;

AG. der henviser til, at ICES og Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri i september 2025 fastslog, at traditionel ensartet forvaltning af enkelte arter i Østersøen ikke længere er tilstrækkelig til at håndtere de konstaterede komplekse forhold;

AH. der henviser til, at HELCOM er i færd med at udarbejde kort over miljørisici, der dækker områder, som er særlig sårbare over for eutrofiering, iltmangel og giftige bundsedimenter, og indeholder oplysninger om, hvor det bør prioriteres at oprette beskyttede områder og indføre eventuelle perioder med lukning af fiskeriet;

AI. der henviser til, at den videnskabelige rådgivning for Østersøen bør forbedres for at undgå overvurderinger af bestandenes størrelse og produktivitet, uforholdsmæssige fangstbegrænsninger og usikkerhed for erhvervet;

AJ. der henviser til, at afgørelser om fastsættelse af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og andre fiskerimuligheder i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF henhører under Rådets og dermed medlemsstaternes enebeføjelse; der henviser til, at disse afgørelser skal tage fuldt hensyn til de seneste videnskabelige data og mangfoldigheden af miljøforholdene i Østersøregionen;

AK. der henviser til, at nogle ikke-EU-lande, herunder Canada, New Zealand og Australien, anvender forskellige videnskabeligt baserede forvaltningssystemer med forskellige grader af forsigtighed sammenlignet med EU;

AL. der henviser til, at effektivt forvaltede og velforbundne beskyttede havområder er værdifulde redskaber til modvirkning af klimaændringer samt til bredere mål såsom biodiversitet, modstandsdygtighed og økosystemernes sundhed; der henviser til, at genopretning af bevoksede kystøkosystemer såsom tidevandsmarsker og tangskov (kystnære blå kulstoføkosystemer) kan bidrage til at modvirke klimaændringer gennem øget kulstofbinding;

AM. der henviser til, at gennemførelsen af artikel 5 i forordningen om den flerårige plan for Østersøen vedrørende TAC-afgørelser, tekniske regler og afhjælpende foranstaltninger ikke har været tilstrækkelig; der henviser til, at de tiltag, der er taget "for at sikre en hurtig genopretning af den pågældende bestand til over de niveauer, der kan give MSY", ikke har opfyldt deres mål;

AN. der henviser til, at forordningen om den flerårige plan for Østersøen har til formål at udgøre en fleksibel ramme, der skal tilpasses ud fra en regionaliseret tilgang, men at disse ændringer kun har haft begrænset succes, hvilket i nogen grad også skyldes den begrænsede gennemførelse af den relevante lovgivning;

AO. der henviser til, at flere af de EU-forordninger, der henvises til i forordningen om den flerårige plan for Østersøen, fastsætter, hvordan man undgår risici og vurderer sunde bestande og økosystemkomponenter;

AP. der henviser til, at vinterfiskeri af pelagiske arter i Østersøen i den periode, hvor de vokser intensivt og opsamler energi til gydning, svækker bestandenes reproduktionsevne, eftersom hunner, der ikke får tilstrækkelig ernæring, producerer færre og mindre veludviklede æg, hvilket begrænser reproduktionen og hæmmer genopretningen af bestandene;

AQ. der henviser til, at Parlamentet i en initiativbetænkning fra 2023 efterlyste en pragmatisk og afbalanceret tilgang til beskyttede havområder, der anerkender deres mangfoldighed med hensyn til størrelse, arter og bevaringsmål, understregede behovet for at undgå en universaltilgang og fremhævede, at sådanne politikker nøje skal tage hensyn til den socioøkonomiske indvirkning på kystsamfundene, være baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation fra sag til sag og sikre aktiv inddragelse af fiskerne i udformningen og forvaltningen af beskyttede havområder;

AR. der henviser til, at der i EU's beslutningssystem for TAC'er i dag skelnes mellem forvaltning af målarter og beskyttelsesbehov hos andre arter og samtidig tages sigte på at anlægge en forsigtighedstilgang for at sikre og bevare en sund tilstand for økosystemer;

AS. der henviser til, at et funktionelt økosystem som defineret i havstrategirammedirektivet kræver, at alle elementer i havets fødenet, i det omfang de er kendte, forekommer med normal tæthed og diversitet og på tilstrækkelige niveauer til at sikre en langvarig artstæthed og opretholdelse af arternes fulde reproduktionsevne, som det fremgår af bilag I til havstrategirammedirektivet;

AT. der henviser til, at økosystembaseret forvaltning defineres af UNEP som forvaltning af menneskelige aktiviteter og deres indvirkning på økosystemer og naturressourcer baseret på hensyntagen til hele økosystemet;

AU. der henviser til, at der afholdes forberedende drøftelser om TAC-afgørelser i Forummet for Fiskeri i Østersøen (Baltfish); der henviser til, at regionalisering muliggør en fleksibel forvaltning af EU's havområder; der henviser til, at Baltfish har mulighed for at fremsætte "fælles anbefalinger" vedrørende specifikke foranstaltninger, der bør strømlines;

AV. der henviser til, at den langsigtede bæredygtighed af Østersøens fiskerisektor afhænger af integrationen af miljømæssige, økonomiske og sociale mål, der sikrer, at forvaltningsforanstaltninger beskytter beskæftigelsen, den regionale samhørighed og fødevareforsyningen i kystområderne; der henviser til, at regional og lokal viden, herunder fiskernes og kystsamfundenes, udgør et væsentligt element i en effektiv forvaltning;

AW. der henviser til, at forskellige politiske og videnskabelige rapporter fremhæver behovet for en forbedret og mere sammenhængende tilgang til beslutningstagning og anvendelse af en fuldt ud holistisk tilgang; der henviser til, at opnåelsen af en sådan tilgang har været formålet med ministererklæringen[20] fra "Our Baltic"-konferencerne; der henviser til, at de konkrete resultater af disse konferencer og erklæringen har været begrænsede, navnlig med hensyn til at gøre fremskridt med gennemførelsen af miljølovgivningen;

AX. der henviser til, at den europæiske havpagt, hvori der er bebudet et kommende lovgivningsforslag om en havlov, har til formål at skabe en holistisk ramme for at præcisere de indbyrdes forbindelser og prioriteterne i de eksisterende havpolitikker;

AY. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne ikke har taget tilstrækkelige skridt til at beskytte og genoprette økosystemerne i Østersøen mod trusler såsom forurening, eutrofiering og klimaændringer; der henviser til, at sådanne belastninger er grænseoverskridende og kumulative af natur og derfor kræver en koordineret indsats på internationalt plan og EU-plan; der henviser til, at en omstilling til kulstoffattige økonomiske aktiviteter med lav indvirkning kan bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;

AZ. der henviser til, at naturlig prædation er en del af Østersøens økosystem; der henviser til, at der er en voksende bestand af visse beskyttede arter i Østersøen såsom gråsæler (*Halichoerus grypus*) og skarver (*Phalacrocorax carbo sinensis*); der henviser til, at sæler og skarver kan have en betydelig indvirkning på ungtorskenes overlevelse, navnlig for torsk i den vestlige del af Østersøen, samt på akvakultur og fiskeredskaber; der henviser til, at videnskabelig dokumentation viser, at de for det meste har en lokal arts- og

---

20 https://commission.europa.eu/document/download/486161f4-241f-4388-b10e-22f4711acd16_en?filename=ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

bestandsspecifik indvirkning på fiskebestandene; der henviser til, at alle faktorer, der påvirker fiskebestandene, skal tages i betragtning for at genopbygge fiskebestandene i Østersøen; der henviser til, at en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning også bør omfatte miljøfaktorer; der henviser til, at håndteringen af disse interaktioner kræver målrettede og effektive forvaltningsforanstaltninger baseret på den bedste tilgængelige videnskab og dialog med alle interessenter; der henviser til, at Parlamentet i forbindelse med vedtagelsen af en europæisk plan for forvaltning af skarver, der har til formål at afbøde skarvers stigende indvirkning på fiskebestande, fiskeri og akvakultur, skitserede en række potentielle foranstaltninger til at tackle de aktuelle udfordringer, som skarvpopulationer udgør;

BA. der henviser til, at Kommissionen er i færd med at vurdere Den Europæiske Unions sælordning; der henviser til, at der under en offentlig høring foretaget af Kommissionen blev givet udtryk for stærk modstand mod omsætning af sælprodukter og bekymring over sæljagt[21];

BB. der henviser til, at der siden slutningen af anden verdenskrig har været titusindvis af ton konventionelle og kemiske våben med farlige stoffer, herunder kemiske kampmidler såsom sennepsgas, tåregas og lammende og krampefremkaldende midler, der gradvis frigiver giftige stoffer i havmiljøet som følge af tiltagende korrosion, hvilket fører til forurening af havmiljøet, skader på økosystemer og tab af biodiversitet samt udgør en trussel mod menneskers sundhed og økonomiske aktiviteter, der er afhængige af havet, herunder fiskeri, transport, råstofudvinding og udvikling af havenergi;

BC. der henviser til, at enhver form for lækage fra anlæg til kemikalielagring hurtigt kan forurene en stor del af Østersøen, hvilket vil være for stor en udfordring at løse for de enkelte lande og kræve en koordineret indsats fra EU;

BD. der henviser til, at rensning af havbunden i Østersøen, herunder fjernelse af kemiske våben, giftig last og radioaktive stoffer, kræver en langsigtet og økonomisk sikker plan, der udarbejdes på EU-plan;

BE. der henviser til, at en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene i Østersøen også kompliceres af datamangel som følge af manglende indberetning af data fra Rusland, hvilket øger den videnskabelige usikkerhed og underminerer en effektiv regional fiskeriforvaltning;

BF. der henviser til, at Rusland ensidigt træffer afgørelse om kvoter uden hensyntagen til videnskabelig rådgivning og konsekvent fastsætter kvoter, der overstiger MSY, hvilket potentielt kan bringe

---

21 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14031-Trade-in-seal-products-fitness-check-of-EU-rules/public-consultation_da.

genopretningen af Østersøens fiskebestande i fare;

BG. der henviser til, at Ruslands såkaldte skyggeflådes aktiviteter er steget siden Ruslands angrebskrig mod Ukraine; der henviser til, at denne flåde anvender forældede fartøjer, der ikke opfylder sikkerhedsstandarderne og anvendes til at transportere råolie og olieprodukter over Østersøen med minimale sikkerheds-, miljø- og reguleringsmæssige standarder, udgør en alvorlig risiko for havmiljøet og det regionale fiskeri, fordi dens fartøjer er gamle og dårligt vedligeholdte, og også giver anledning til bekymring med hensyn til fiskeriet i forbindelse med den nødvendige genopretning af fiskebestandene i Østersøen og den generelle sikkerhed i Østersøen med potentielt katastrofale konsekvenser i tilfælde af et olieudslip, der vil kunne påvirke alle lande i regionen;

Hastende tiltag

1. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre en effektiv anvendelse af alle eksisterende tilgængelige retlige og forvaltningsmæssige værktøjer, herunder målrettede foranstaltninger, ved hjælp af en videnskabeligt baseret tilgang samt effektiv høring af interessenter for at forhindre enhver yderligere nedgang i fiskebestandene i Østersøen;

2. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at vurdere, hvordan fordelingen af kvoter mellem flådesegmenter i Østersøen har udviklet sig, og fastslå, om der er en årsagssammenhæng mellem presset på ressourcerne og den nationale politik for fordeling af fiskerimuligheder;

3. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til, når de gennemfører forordningen om den flerårige plan for Østersøen, at gå over til en genopretnings- og genopbygningsfase for fiskebestande og gøre brug af foranstaltninger og tiltag, som er baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, og træffe andre potentielle indbyrdes forbundne foranstaltninger i forbindelse med anden EU-lovgivning eller national lovgivning for at imødegå alle stressfaktorer for fiskebestande; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, når de gennemfører ovennævnte genopretnings- og genopbygningsfase, at overveje afhjælpende foranstaltninger baseret på den bedste tilgængelige videnskab såsom suspension af målrettet fiskeri efter visse bestande i Østersøen som fastsat i den flerårige plan og undgå foranstaltninger, der kan underminere kystsamfundenes socioøkonomiske stabilitet, for at sikre, at fiskeriaktiviteter til konsum forbliver bæredygtige;

4. opfordrer til, at der mobiliseres social og finansiel støtte, herunder støtte til berørte samfund, lokale investeringer, midlertidig kompensation og overgangsstøtte til fiskere i overensstemmelse med EU-reglerne for at forhindre unødige byrder og bevare kulturarv;

bemærker, at midlertidige foranstaltninger tager fat på umiddelbare økologiske bekymringer, hvorimod værktøjer til endeligt ophør er udformet med henblik på at tilpasse fiskerikapaciteten til fiskerimulighederne på lang sigt; opfordrer derfor til en klar adskillelse mellem midlertidigt og permanent ophør i støtteordninger; anerkender, at små og mellemstore fiskerivirksomheder i Østersøen ikke har modtaget tilstrækkelig økonomisk kompensation for de tab, de har lidt siden lukningen af målrettet torskefiskeri i 2019; opfordrer Kommissionen til at oprette en særlig fond for genopretning og omstilling af fiskeriet i Østersøen for at støtte omstrukturering af flåden, teknologisk modernisering, kompensation for tab som følge af artsspecifikke fiskeriforbud og bevarelse af kystfiskersamfund og deres kulturarv;

5. understreger, at alle foranstaltninger vedrørende genopretning af bestande skal tage hensyn til de unikke og vandområdespecifikke hydrologiske og kemiske forhold i Østersøen, som er et delvis lukket brakvandshav, der er kendetegnet ved begrænset vandudveksling, anoxiske zoner og vedvarende sedimentforurening, som er specifikke for dette havområde og ikke kan sammenlignes med forholdene i andre havområder i EU;

6. opfordrer Rådet til at vedtage TAC'er, der er i fuld overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, og som tager højde for Østersøens sårbare økosystem, socioøkonomiske faktorer og bestandenes langsomme genopretningshastighed samt den videnskabelige usikkerhed ved rådgivning; opfordrer Kommissionen til nøje at tage højde for socioøkonomiske aspekter, når den evaluerer den nuværende flerårige plan; understreger behovet for en afbalanceret tilgang mellem miljømæssige og socioøkonomiske faktorer som fastsat i artikel 2 i forordningen om den fælles fiskeripolitik;

7. understreger, at fastsættelse af flerårige kvoter på grundlag af den bedste tilgængelige videnskab kan give de marine økosystemer i Østersøen tid til at genoprette sig og give virksomhederne den stabilitet, de behøver for at planlægge investeringer, opretholde beskæftigelsen og vedligeholde havneinfrastruktur og støtte generationsskiftet i fiskerisektoren; understreger, at langvarig lovgivningsmæssig ustabilitet fører til afvikling af investeringer, tab af produktionskapacitet og forsvinden af familieejede fiskerivirksomheder, hvilket udgør et uopretteligt socioøkonomisk tab for kystsamfundene ved Østersøen; understreger, at udviklingen af sådanne forvaltningsforanstaltninger bør omfatte effektiv, rettidig og systematisk høring af interessenter;

8. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i betragtning af manglerne i forordningen om den flerårige plan for Østersøen med hensyn til opfyldelsen af dens økologiske og socioøkonomiske mål at overveje at iværksætte foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 og 13 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, når den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning viser, at der er behov

for sådanne foranstaltninger, og til at forberede foranstaltninger ved at analysere omkostningerne og fordelene ved at lukke for relevant fiskeri, herunder for rekreativt fiskeri, og i den forbindelse tage højde for tabte indtægter, indkomstmuligheder, fødevaresikkerhed og de fremtidige omkostninger ved ikke at handle;

9. opfordrer til forebyggelse af uoprettelige økologiske skader på silde- og brislingebestandene i Østersøen for at sikre den langsigtede levedygtighed af kystfiskeri og ikkeindustrielt fiskeri efter disse arter og beskytte havets fødenet; mener, at der på grundlag af videnskabelig rådgivning hurtigst muligt skal overvejes pauser til genopretning for de respektive bestande, indtil der er videnskabelig dokumentation for en klar og vedvarende genopretning af bestandene;

10. fremhæver i den forbindelse, at afhjælpende foranstaltninger for at være så effektive som muligt kræver passende inddragelse af interessenter og skal være baseret på den bedste tilgængelige videnskab for at opfylde deres mål; fremhæver endvidere muligheden for at etablere videnskabeligt baserede områder til genopretning af fiskebestande og midlertidige fiskerilukninger i Østersøen med fokus på overvintringsområder og områder, hvor arter samles før gydning, så der kan opretholdes en stabil rekruttering og en sund aldersstruktur, samt passive og aktive genopretningsforanstaltninger, herunder i gyde- og opvækstområder, i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante EU-miljølovgivning; fremhæver vigtigheden af at ledsage sådanne foranstaltninger med passende og rettidig kompensation i overensstemmelse med relevante EU-bestemmelser;

11. minder om EU's forpligtelser og mål med hensyn til beskyttede havområders arealdækning og effektivitet; opfordrer til korrekt gennemførelse af effektive forvaltningsforanstaltninger i de nuværende beskyttede havområder i Østersøen og til udpegelse af yderligere beskyttede havområder i overensstemmelse med EU's forpligtelser; fremhæver, at denne udpegelse bør baseres på videnskabelige vurderinger, der påviser kritiske levesteder eller gydepladser; påpeger, at der er behov for effektive forvaltningsforanstaltninger kombineret med pilotprojekter vedrørende selektive fangstredskaber med lav miljøpåvirkning inspireret af vellykkede initiativer i Nordsøen og Skagerrak;

12. fremhæver vigtigheden af at opretholde levedygtigt ikkeindustrielt fiskeri med begrænsede landinger i regionen og tillade sådant fiskeri i genopbygningsfaser; minder om de relevante bestemmelser i den reviderede fiskerikontrolforordning og deres fulde og effektive gennemførelse; understreger, at dette fiskeri er afgørende for eksistensgrundlaget, de traditionelle forsyningskæders modstandsdygtighed og bevarelsen af arbejdspladser i kystfiskerisamfundene, og at det har en særlig social og kulturel værdi; påpeger, at en styrkelse af dette fiskeri kan skabe større

merværdi for de lokale økonomier; fremhæver vigtigheden af de tre søjler for bæredygtig udvikling i overensstemmelse med artikel 2 i forordningen om den fælles fiskeripolitik;

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere en forbedring af den socioøkonomiske situation for ikkeindustrielle kystfiskere; fremhæver vigtigheden af fiskerimuligheder og fiskerizoner i kystområder for små operatører; fremhæver, at medlemsstaterne kan opnå disse forbedringer gennem deres nationale kvotetildelinger i overensstemmelse med artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik samt gennem investeringer i selektive redskaber med lav miljøpåvirkning; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere og, hvor det er hensigtsmæssigt, gennemføre differentierede adgangsregler for fiskeriet i Østersøen baseret på fartøjslængde og redskabstype, navnlig med henblik på at begrænse det konkurrencepres, som store industrifartøjer udøver på små og mellemstore familievirksomheder og kystsamfund;

14. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til yderligere at styrke gennemførelsen af landingsforpligtelsen for at bekæmpe ulovligt udsmid i Østersøen i erkendelse af behovet for brugbare foranstaltninger, til at støtte selektivitet og reducere uønskede fangster og til at gennemføre de relevante bestemmelser på dette område i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik og fiskerikontrolforordningen;

15. fremhæver den rolle, som den europæiske havpagt spiller med hensyn til at fremme en helhedsorienteret tilgang og en regenerativ og bæredygtig blå økonomi i Østersøen med målrettede foranstaltninger til at genoprette fiskebestandene og mindske miljøbelastningen; bemærker, at gennemførelsen af målene i havpagten og konkurrenceevnekompasset kræver tilstrækkelig finansiel støtte til udvikling af en modstandsdygtig maritim økonomi, der er levedygtig på lang sigt, og for at fremme innovation, modernisering, dekarbonisering og digitalisering;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at mindske den administrative byrde og sikre bedre koordinering på tværs af politikker for at styrke Østersøregionens modstandsdygtighed, konkurrenceevne og langsigtede bæredygtighed over for økologiske og markedsmæssige udfordringer;

17. opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter at handle i overensstemmelse med traktaterne i tilfælde, hvor Rådet og medlemsstaterne overtræder EU-regler såsom reglerne i den flerårige plan for Østersøen;

18. opfordrer medlemsstaterne til at sikre fuld og effektiv gennemførelse af EU's fiskerikontrolforordning, herunder bestemmelser til at tage hånd om fejlagtig rapportering af fangster og styrke nøjagtigheden

og pålideligheden af fangstrapporteringen i regionen;

Forbedring af den videnskabelige rådgivning

19. understreger vigtigheden af at basere fiskeriforvaltning på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og den centrale rolle, som ICES spiller for at sikre videnskabelig sammenhæng, samt vigtigheden af fiskernes viden; fremhæver vigtigheden af ICES' uafhængighed; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at ICES har adgang til ajourførte og nødvendige videnskabelige fiskeridata, med henblik på fortsat at forbedre dets rådgivning og sikre rettidig tilgængelighed af videnskabelige vurderinger af høj kvalitet; opfordrer Kommissionen til at gøre alle sine anmodninger om videnskabelig rådgivning fra ICES offentligt tilgængelige for også at muliggøre åben dialog;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at anmode ICES om i sine drøftelser om aftalememorandummet at videreudvikle økosystembaseret rådgivning, der omfatter flere arter, samt rådgivning om genopretning af bestande, som anerkender omskifteligheder i miljøet og interaktioner i fødenettet, til at undersøge anvendelsen af økosystembaserede referencepunkter og økosystemtilpassede data om fiskeridødelighed, der er skræddersyet til Østersøen og interaktioner mellem specifikke arter, og til også at medtage supplerende indikatorer baseret på andre relevante EU-regler såsom havstrategirammedirektivet, f.eks. indikatorer for store fisk samt alders- og størrelsesfordelingsindikatorer; fremhæver, at en sådan rådgivning bør forblive gennemsigtig og forudsigelig for sektoren og undgå overvurderinger, der efterfølgende fører til unødige fangstbegrænsninger og usikkerhed for erhvervet;

21. opfordrer Kommissionen til i tilfældet med Østersøen at anmode ICES om rådgivning om forsigtighedsbuffere knyttet til usikkerheden ved den videnskabelige rådgivning samt usikkerheden ved rekrutteringen og udviklingen i biomassen samt rådgivning om virkningerne af ikke at anvende intervaller over MSY og alle relevante konsekvenser for at undgå ufleksible eller automatiske reduktioner, der tilsidesætter de socioøkonomiske realiteter; understreger, at MSY fortsat er et vigtigt redskab til fleksibel og ansvarlig forvaltning; opfordrer endvidere Kommissionen til at anmode STECF om relevante socioøkonomiske analyser for Østersøen;

22. opfordrer Kommissionen til at basere alle bestandsvurderinger, der anvendes til gennemførelse af EU-retten, på B_{MSY}-referencepunkterne for biomasse som afspejlet i målene i artikel 3, stk. 1, i forordningen om den flerårige plan for Østersøen og artikel 2, stk. 2, i forordningen om den fælles fiskeripolitik;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at forvaltningen af fiskebestandene i Østersøen omfatter mål for

genopretning af bestandenes naturlige størrelses- og aldersfordeling i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, litra j), i forordningen om den fælles fiskeripolitik, som henviser til artikel 1, stk. 1, i havstrategirammedirektivet, idet det anerkendes, at sunde bestandsstrukturer bidrager til reproduktionsevnen, bestandenes modstandsdygtighed og økosystemers stabilitet; tilskynder til udvikling af overvågningsindikatorer og mere selektive fangstmetoder, der er udviklet i samarbejde med sektoren, og som kan reducere den systematiske fjernelse af større og ældre fisk og bedre beskytte bestandens rekrutteringspotentiale;

24. opfordrer Kommissionen til med henblik på gennemførelsen af EU-retten, herunder forordningen om den flerårige plan for Østersøen, at anmode om videnskabelig rådgivning fra ICES, der tager hensyn til relevante miljømæssige og økosystemrelaterede stressfaktorer i Østersøen; mener, at denne rådgivning blandt andre faktorer klart bør fremhæve og afspejle de risici, der er forbundet med miljøets nuværende tilstand, samspillet mellem land og hav, den øgede usikkerhed som følge af klimaændringer og indvirkningen af samspillet mellem arter, herunder relevante rovdyrbestande; understreger, at enhver rådgivning også klart bør oplyse om den respektive grad af usikkerhed;

25. opfordrer Kommissionen til at rådføre sig med ICES inden for rammerne af det eksisterende aftalememorandum for at tilskynde til regelmæssig ajourføring af dets tekniske retningslinjer for fangstkontrolregler og yderligere forbedring af bestandsvurderingsmetoder baseret på uafhængige videnskabelige kriterier; bemærker, at det er vigtigt, at ICES – når det yder rådgivning til Kommissionen eller medlemsstaterne – anvender de nyeste tilgange for Østersøen, og at de fortsat bygger på et solidt videnskabeligt grundlag og er i overensstemmelse med EU's retlige ramme for fiskeri; anerkender, at dette er en intern ICES-proces;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte en omfattende genetisk kortlægning i Østersøen af bestande af visse kommercielt udnyttede arter, herunder sild og brisling, samt andre kommercielt udnyttede arter på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige viden og til at supplere evidensbaseret rådgivning med henblik på mere velfunderede beslutninger om fiskerimuligheder og om tekniske foranstaltninger; understreger, at sådanne genetiske data skal valideres fuldt ud af ICES og integreres i langsigtede modeller for bestandsvurdering, inden de anvendes til forvaltningsformål;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af data vedrørende alders- og størrelseskriterier for de berørte bestande som forberedelse til fiskeriforvaltningsbeslutninger for regionen; fremhæver, at forbedret dataindsamling om disse parametre bør støtte integrationen af deskriptor 3, kriterium 3 (D3C3), i havstrategirammedirektivet som

krævet i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordningen om den flerårige plan for Østersøen;

28. opfordrer Kommissionen til at anmode ICES om at udarbejde en detaljeret videnskabelig analyse af EU's nuværende tilgang til anvendelse af videnskabelig rådgivning for Østersøen; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at den rådgivning om fangstniveauer, der anmodes om, fuldt ud afspejler alle relevante retlige krav og politiske mål, herunder den fælles fiskeripolitiks mål som fastsat i artikel 2 i forordningen om den fælles fiskeripolitik; påpeger vigtigheden af, at Kommissionen afhjælper eventuelle mangler og skitserer konkrete foranstaltninger til, hvordan den nuværende tilgængelige rådgivning om fiskerimuligheder kan anvendes på en tilstrækkelig forsigtig måde til at opfylde alle relevante retlige krav og mål;

29. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at fastsættelsen af TAC'er er gennemsigtig og baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og viden i overensstemmelse med målene i forordningen om den flerårige plan for Østersøen og den fælles fiskeripolitik og i overensstemmelse med økosystembaseret rådgivning, der omfatter flere arter, og tager hensyn til samspillet mellem fiskeriet og kystsamfundenes langsigtede socioøkonomiske stabilitet;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til relevant internationalt arbejde og relevante internationale definitioner, herunder fra UNEP, når de videreudvikler forståelsen af økosystembaseret forvaltning inden for EU's nuværende retlige rammer, f.eks. med hensyn til velfungerende økosystemer som anført i havstrategirammedirektivets artikel 5, stk. 5, litra a);

Andre faktorer, der påvirker fiskeriet i Østersøen

31. anmoder Kommissionen om at udarbejde en videnskabeligt baseret, koordineret og tværsektoriel plan, der tager fat på de vigtigste stressfaktorer, der påvirker Østersøen, og samtidig sikrer en inklusiv forvaltning og maritim fysisk planlægning med inddragelse af og samarbejde med alle relevante interessenter;

32. opfordrer Kommissionen til at udnytte muligheden for at støtte en forbedret politikkoordinering og en sammenhængende gennemførelse af hav- og vandrelaterede politikker gennem det kommende lovgivningsforslag om en havlov;

33. opfordrer til effektive foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer for at imødegå klimarelaterede risici rettidigt og undgå de eskalerende risici og omkostninger ved forsinket handling i regionen;

34. opfordrer til fortsat og effektiv gennemførelse af EU's miljølovgivning, samtidig med at det anerkendes, at der er behov for

afbalancerede og brugbare løsninger for alle berørte sektorer for at imødegå miljøbelastninger i Østersøen og andre EU-farvande, herunder næringsstofforurening fra flere kilder;

35. opfordrer til væsentligt øgede investeringer i moderne rensningsanlæg og systemer til forureningstilbageholdelse og -filtrering, både i Østersølandene og i alle vandløbsoplande, som udleder vand i Østersøen; fremhæver, at uden en omfattende modernisering af vand- og spildevandsinfrastruktur vil alle bestræbelser på at forbedre kvaliteten af Østersøens vand ikke være andet end hensigtserklæringer uden virkning;

36. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at basere enhver tilgang til naturlig prædation på videnskabelige høringer og høringer af interessenter, herunder forebyggende, lokalt forankrede og målrettede forvaltningsforanstaltninger for skarver og gråsæler, og sikre, at alle vedtagne foranstaltninger er effektive, opfylder alle retlige forpligtelser og omfatter passende overvågning, øremærket og tilstrækkelig finansiering og styrket samarbejde med interessenter for at sikre effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger, herunder afbødningspraksis såsom afskrækkelse eller fysisk udelukkelse;

37. understreger behovet for, at Kommissionen gør en hurtig og effektiv indsats som reaktion på det pres, som store skarvbestande udøver på Østersøens fiskebestande, og sikrer, at foranstaltningerne er forholdsmæssige, regionalt tilpassede og gennemføres via effektive, målrettede og lokalt tilpassede forvaltningsinterventioner baseret på de bedste tilgængelige videnskabelige data, samtidig med at medlemsstaterne gives mulighed for at anvende praktiske og situationsspecifikke afbødningsforanstaltninger, hvor det er nødvendigt for at håndtere lokale virkninger på effektiv vis, således at den langsigtede bæredygtighed af fiskeri i berørte kystområder understøttes;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nøje at overvåge, om foranstaltningerne til genopretning af bestanden af det kritisk truede østersømarsvin gennemføres effektivt, og om nødvendigt træffe yderligere foranstaltninger for at afværge de største trusler mod dets overlevelse;

39. minder om, at bestanden af østersøsæler blev bragt til randen af udryddelse i 1970'erne;

40. gentager sin opfordring til Kommissionen om at foreslå en EU-forvaltningsplan for skarver for fiskeri og akvakultur i Østersøen, som er baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og medlemsstaternes praksis og tager hensyn til den plan, der for nylig blev foreslået af Fødevare- og Landbrugsorganisationens Europæiske Rådgivende Kommission for

Indlandsfiskeri og Akvakultur (EIFAAC)[22], samt tidligere EU-finansierede forskningsprojekter såsom "INTERCAFE"[23]; understreger behovet for forebyggende foranstaltninger, kompensation for tab og finansiering fra EU og nationale kilder;

41. gentager de alvorlige miljø- og sikkerhedsrisici, som ueksploderet ammunition (UXO), der er dumpet i Østersøen, udgør; minder om sin beslutning af 27. april 2021 om kemiske rester i Østersøen og de vellykkede projekter CHEMSEA, DAIMON og DAIMON 3; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere koordinerede og praktiske foranstaltninger til systematisk at lokalisere, vurdere og overvåge disse farlige materialer med henblik på at prioritere områder, hvor der skal træffes afhjælpningsforanstaltninger;

42. opfordrer til en fælles indsats fra medlemsstaterne og Kommissionen for at støtte udviklingen af videnskabelig forskning og udveksle bedste praksis om sikre og omkostningseffektive metoder til at afdække og fjerne krigsmateriel og ueksploderet ammunition (UXO) fra havbunden med henblik på at muliggøre koordinerede omfattende afhjælpende foranstaltninger;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte et koordineret, langsigtet og tilstrækkelig finansieret EU-program med det formål at afdække, neutralisere og fjerne UXO i Østersøen;

44. fordømmer Ruslands uansvarlige, ikkebæredygtige og uvidenskabelige udnyttelse af fiskebestandene i Østersøen;

45. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage højde for Ruslands ensidige handlinger, når der fastsættes kvoter for Østersøen; opfordrer endvidere Kommissionen til at overveje tiltag rettet mod at presse Rusland til at bringe kvoterne i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning;

46. fordømmer på det kraftigste den voksende tilstedeværelse af Ruslands skyggeflåde i Østersøen med operationer, der omgår centrale lovgivningsmæssige standarder, hvilket øger risikoen for olieudslip og andre miljøfarer; understreger den potentielle skade på marine økosystemer, lokalt fiskeri og menneskers sundhed; noterer sig endvidere bekymringer over, at russiske fiskevarer fortsat når ind på EU-markedet gennem eksisterende handelskanaler, hvilket understreger behovet for at sikre en effektiv lukning af eventuelle smuthuller, der kan underminere målene for EU's restriktive foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at undersøge yderligere foranstaltninger til bekæmpelse af Ruslands skyggeflåde, navnlig i Østersøområdet; opfordrer til øget regionalt samarbejde og strengere håndhævelse for at afbøde disse risici og beskytte

---

22 https://www.fao.org/fishery/services/storage/fs/fishery/documents/EIFAAC/cormorantsplan/EuropeanManagementPlanforCormorants-April2025.pdf.

23 https://www.ceh.ac.uk/our-science/projects/intercafe.

Østersøens marine ressourcer; fremhæver vigtigheden af at sikre fuld håndhævelse af sanktionerne mod Rusland;

Lovændringer

47. fremhæver det presserende behov for at gøre mere med hensyn til holistisk politikkoordinering samt fortsatte og hurtigere fremskridt med gennemførelsen af lovgivningen på andre politikområder for at undgå kun at forlade sig på fiskeriforanstaltninger og forhindre yderligere socioøkonomisk tilbagegang i kystsamfundene; noterer sig den indsats, der er gjort inden for rammerne af "Our Baltic"-konferencerne; tilskynder til yderligere fremskridt hen imod konkrete resultater;

48. opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en evaluering og eventuelt en revision af forordningen om den flerårige plan for Østersøen med henblik på at forbedre dens klarhed, sammenhæng og praktiske anvendelse og vurdere dens resultater med hensyn til miljømæssige og socioøkonomiske aspekter; understreger endvidere vigtigheden af at sikre, at enhver eventuel fremtidig tilpasning af rammen forbliver enkel, videnskabeligt baseret og anvendelig for sektoren;

49. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med en eventuel revision af forordningen om den flerårige plan for Østersøen at vurdere og om nødvendigt foreslå medtagelse af lakse- og ørredbestande som specifikke bestande, der skal være omfattet af forordningens anvendelsesområde for så vidt angår bifangst;

50. udtrykker bekymring over, at merværdien i form af regionalt samarbejde i Østersøen har været lav, i betragtning af at den flerårige plan overvejende har konsolideret allerede eksisterende eller allerede påbegyndte samarbejdsmuligheder; bemærker, at der på grund af langsomme processer og øget bureaukrati, der ledsager sådanne initiativer, er blevet iværksat relativt få fælles anbefalinger fra medlemsstaterne, hvilket har ført til et bekymrende signal om, at regionaliseringsbestemmelserne i EU's fiskeriregler ikke anvendes til at tilpasse forvaltningsforanstaltningerne til de særlige forhold i Østersøen; fremhæver behovet for regionalt samarbejde mellem landene ved Østersøen, herunder alle interessenter;

51. understreger, at en effektiv forvaltning af Østersøen skal bygge på tillid, dialog og regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne, alle interessenter, regionale organer såsom HELCOM og kystsamfund for at fremme praktiske løsninger og videnudveksling;

52. opfordrer til en ny, regionalt tilpasset tilgang til risikostyring;

53. opfordrer til, at reglerne i den flerårige plan præciseres for at gøre fleksibilitet fra år til år forbudt for bestande, der ligger under det nuværende $B_{trigger}$-bevarelsesreferencepunkt i den flerårige plan for Østersøen, som for øjeblikket er aftalt i Rådet;

54. opfordrer Kommissionen til at styrke videnskabeligt baserede og forholdsmæssige forvaltningsforanstaltninger for laks i Østersøen og sikre, at silde-, brislinge- og torskefiskeriets indvirkning på økosystemet for laks forstås og håndteres på tilstrækkelig vis; opfordrer indtrængende til øget overvågning og forskning til støtte for bæredygtig lakseforvaltning:

55. understreger, at fiskeriforvaltningen i EU bør baseres på europæiske erfaringer, videnskab og regionale forhold; opfordrer Kommissionen til at overveje regionalt tilpassede regler for Østersøen om automatisk udløsning af foranstaltninger, når bestande når under udløsende værdier, der er fastsat i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, og gentager, at MSY-forvaltning fra begyndelsen bør suppleres med foranstaltninger til at differentiere fangsterne efter størrelse og alder; mener, at der kan hentes inspiration fra forvaltningspraksis i andre regioner såsom Australien, New Zealand, Canada og USA, samtidig med at der sikres overensstemmelse med EU's retlige ramme;

56. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke det regionale samarbejde i overensstemmelse med artikel 18 i forordningen om den fælles fiskeripolitik;

57. efterlyser konkrete og effektive foranstaltninger, som sikrer, at fisk, der fanges i Østersøen, i stigende grad anvendes til direkte konsum, for at fremme og give incitamenter til lokale fødevareforsyningskæder;

58. bemærker, at nogle medlemsstater i Østersøområdet såsom Tyskland og Sverige har indført nationale foranstaltninger til at begrænse eller forbyde bundtrawl i visse havområder;

59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå at standse trawlfiskeri med henblik på produktion af fiskemel og fiskeolie i Østersøen i en genopbygningsfase og begrænse udvindingsaktiviteter i beskyttede havområder; anerkender, at der er forskellige tilgange i Unionen alt efter den konkrete økologiske, juridiske og socioøkonomiske sammenhæng; opfordrer medlemsstaterne til fortsat at udvikle forholdsmæssige og videnskabeligt baserede løsninger i samarbejde med interessenter, navnlig fiskerisektoren og kystsamfundene, for at forbedre havbeskyttelsen og samtidig sikre levedygtigheden af EU's fiskerisektor gennem en retfærdig omstilling;

°

° °

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.